

XXVI Universitat d'Estiu d'Andorra

Distingides autoritats,
senyor president de la Universitat d'Estiu,
senyors conferenciants,
senyores i senyors,

No cal que amagui la meva satisfacció per poder adreçar-los unes paraules en aquesta sessió inaugural.

Des de fa un quart de segle, la Universitat d'Estiu d'Andorra s'ha convertit en una de les cites més assenyalades del nostre calendari cultural.

He assistit al llarg dels anys a força conferències de les diverses universitats d'estiu. Avui, per primera vegada, tinc el privilegi de trobar-me assegut a la taula presidencial per obrir la vint-i-sisena edició, que tractarà sobre el mosaic de cultures del món actual, buscant els valors comuns que ens puguin aplegar.

Molts dels presents entendran que les primeres paraules siguin per recordar amb emoció la malaguanyada Lídia Armengol Vila, ànima de la idea inicial d'aquesta Universitat i motor de les seves primeres edicions.

Quan ens trobem a les portes d'un nou curs acadèmic i polític, aquesta setmana tan concentrada d'activitats –plena d'idees i visions noves– ens serveix per encetar amb força una nova temporada de treball. I de fer-ho des de la reflexió.

Si posem damunt de la taula els programes i els annals de totes les edicions anteriors ens adonarem de com s'hi han tractat un ventall amplíssim de temes.

Les ciències l'any 1997, la tecnologia l'any 1998, les humanitats l'any 1999, o el Procés constituent l'any 1991. També s'ha parlat de filosofia i de l'art: totes les branques del saber, tots els neguits, els interessos i els reptes del nostre complex i apassionant món contemporani, han trobat a la Universitat d'Estiu d'Andorra un espai obert de divulgació i de debat.

Els formats i els escenaris de la Universitat han evolucionat al llarg del temps, s'han anat adaptant a les circumstàncies del país, i la Universitat ha crescut i ha madurat.

Però, des del primer dia, des d'aquell ja llunyà any 1983, la nostra Universitat ha tingut com a premissa inicial la celebració de la paraula de l'expert, l'intercanvi fructífer de coneixement i experiències, la fórmula per enriquir la nostra societat amb noves perspectives i nous coneixements.

Tot repassant la relació dels professors que han anat intervenint, any rere any, per aquesta gran aula, constato que hem tingut l'ocasió d'acostar-nos al mestratge d'una mostra prou representativa de les inquietuds dels investigadors i dels creadors del nostre temps.

Estic segur que ells també s'han enriquit amb el contacte amb la nostra realitat i amb la convivència, sempre estimulants, amb els alumnes.

Voldria destacar també el paper moderador i motivador que han exercit els nostres presidents. En primer lloc, José Luis Sampedro que, amb la seva bonhomia i la seva profunda humanitat, ha marcat de manera permanent l'esperit de la Universitat. I també, és clar, la del president actual, Juan Goytisolo, que ens ha ensenyat el valor del compromís, l'alerta contínua contra les injustícies del món.

A ells, als moderadors que hi han participat, i als col·laboradors i gestors que fan possible cada any la iniciativa –i que sovint romanen en l’anonimat–, els en dono les gràcies més sinceres.

L’edició d’enguany toca un tema especialment interessant.

Des del nostre bressol muntanyenc, des de la nostra posició geopolítica relativament confortable, des dels nostres insòlits vuit segles de pau mantinguda fins i tot en els moments més difícils de la història d’Europa, podria semblar-nos que la geopolítica i la confrontació de cultures o les relacions no sempre fàcils entre l’Islam i Occident –amb l’etern conflicte a l’Orient Mitjà com a rerefons– tenen una relació llunyana i difusa amb la nostra vida quotidiana: amb prou feines una presència constant i moltes vegades dolorosa en l’actualitat diària.

Res més lluny de la veritat.

El nostre planeta cada dia se’ns fa més petit, i des d’Andorra ho sabem prou bé, ara que ens toca adaptar-nos als estàndards internacionals, en l’àmbit financer i bancari, pel que fa a l’intercanvi d’informació tributària.

Per això mateix, els grans conflictes del món són també els nostres conflictes.

I tenir informació de qualitat, contrastada, passada pel sedàs de l’humanisme i l’acadèmia, ens dóna les eines per comprendre i –en l’exacta mesura de les nostres minses possibilitats– per actuar.

Els nostres ponents són observadors privilegiats i estudiosos que han consagrat la seva vida a l’anàlisi d’una de les qüestions centrals dels apassionants temps en què vivim.

Farem bé d’escoltar-los amb atenció i d’aprofitar les oportunitat de debat i d’aproximació a ells que la Universitat d’Estiu ens ofereix.

Estic convençut que, d’aquí a divendres, haurem adquirit nous coneixements i viscut noves experiències, i tindrem un joc d’eines noves

i eficaces per entendre millor les complexitats del mosaic que és el nostre món.

Confio que les reflexions i els aprenentatges que ens brindin els conferenciantes ens duguin a plantejaments que ens permetin actuar, perquè crec en les societats que es mouen, actuen, innoven i proclamen.

Crec que el millor capital d'Andorra és la seva gent –sovint molt crítica i exigent, però també sempre profundament solidària– que es motiva i es mobilitza amb allò que bé val una acció i una reflexió profundament humana, com és el cas de la temàtica d'aquesta Universitat d'Estiu.

Agraeixo, finalment, la presència de tots els que –simples espectadors o participants actius– ens encoratgeu a seguir treballant pel bé d'Andorra.

Hi ha una dita que fa: *la resposta més curta és l'acció.*

Així, doncs, en aquesta Universitat, instruïm-nos i a continuació treballem en la bona direcció.

Moltes gràcies.

Dono per inaugurada la 26a edició de la Universitat d'Estiu d'Andorra!